

— Ами защо луната, като се е откъснала отъ Земята, не избѣга далечъ между звѣздитѣ, а се върти около насъ?

— Защото земята не я пуска да избѣга. Земята я притегля винаги къмъ себе си и не ѝ позволява да избѣга отъ майка си.

— Много отколѣ ли се е родила луната отъ земята?

— Да, много отколѣ — прѣди 56 милиона години.

— Пу-у-у! извикаха въ едно гърло дѣцата.

— Колко е голѣма луната?

— Луната е 50 пѣти по-малка отъ Земята, отговори учителѣтъ.

— Тежка ли е?

— Не е много тежка. Когато се откъсвала отъ земната повърхнина, тя зела плувналитѣ леки материи отгорѣ и за това сравнително съ земята тя е много лека. И притегателната ѣ сила е малка. Прѣдметъ, който тежи на земята 1 килограмъ, на луната тежи 400 грама.

— Ти каза, татко, че на луната нѣма вода, тогава тамъ нѣма да има пара, облаци, дъждъ, за пита Минчо.

— Имашъ право, отговори учителѣтъ. На луната нѣма ни вода, ни пари, ни облаци, ни дъждъ или снѣгъ. Тамъ има голѣмъ жаръ. Деньтъ тамъ трае 354 часа, а не само 12 часа, както тука. Прѣзъ тѣзи 354 часа слънчевитѣ лъчи изгарятъ всичко, горещина достига отъ 100 до 300 градуса и за това на луната нѣма гори, дървета, ливади, а може би и никакви растения.

— Значи, като нѣма вода, рѣки, гори, расте-